

Coronavirus Speaker Series

Sharing Knowledge to Respond with Resilience

WORLD BANK GROUP

“Cities on the Frontlines: Urban Informality”

Samenvatting Webinar GRCN-World Bank Group

Donderdag 16 april 2020, 08:30-09:30 PM EST

Auteur: Moussa Azaouagh, Resilient Rotterdam

1. Mohammed Zanna, Nigerian Slum, Informal Settlement Federation

Zanna deelt zijn ervaringen vanuit de sloppenwijken in Lagos, Nigeria. Vanuit de overheid zijn strikte maatregelen genomen waarbij ook de politie en het leger worden ingezet. Door de drukbevolkte sloppenwijken, waar in hele kleine ruimtes veel mensen bij elkaar wonen is het echter vrijwel onmogelijk om social distancing te praktiseren. Zanna ziet het als een tikkende tijdbom waar op dit moment weinig aandacht voor is. Het thuisblijven is voor velen een onmogelijke stap, omdat er anders geen eten op tafel komt en mensen zullen sterven van de honger. De overheid houdt hier geen rekening mee en ondersteunt de bevolking niet, omdat ze volgens Zanna vooral aan zichzelf denken. Als mensen binnen blijven, is er geen eten en als ze naar buiten gaan, lopen ze kans om besmet te raken met het coronavirus. Als het langer aanhoudt, zal er een nog grotere crisis ontstaan aangezien er geen of nauwelijks beschikking is over ziekenhuizen, medische hulpmiddelen en apparatuur.

2. Julian Baskin, Principal Urban Advisor, Cities Alliance Secretariat

Baskin zal bespreken welke acties er op de zeer korte termijn kunnen worden uitgevoerd m.b.t. de situatie in sloppenwijken. Hij beschrijft hoe de decennialange tekortkomingen van basisbehoeften zoals water en elektriciteit in Afrikaanse landen ontstaan is door combinatie van wanbestuur en wereldwijde ongelijkheid. Het coronavirus heeft op dit moment prioriteit, maar zodra deze crisis voorbij is, moet er volgens Baskin een internationale beweging op gang komen die er voor moet zorgen dat in de toekomst Afrikaanse steden beter kunnen reageren op crises. Het belangrijkste dat nu moet worden besproken is **voedsel**, omdat hier veel onzekerheid over bestaat onder bewoners van Afrikaanse steden. Als voorbeeld gebruikt hij de Liberiaanse stad Monrovia, waar mensen geen elektriciteit hebben en dus ook geen voedsel kunnen bewaren. De acties die ondernomen moeten worden hebben echter niet alleen betrekking op sloppenwijken, maar op Afrikaanse steden als geheel. Vaak wordt gedacht dat – gezien de sloppenwijken – er weinig ruimte is in Afrikaanse steden. Dit is echter een groot misverstand omdat er wel degelijk genoeg ruimte is. Vaak betreft het land dat niet goed bruikbaar is door bewoners waardoor zij genoodzaakt zijn om in sloppenwijken te wonen.

Lessons Learned ebola in Liberia

1. Ebola werd pas verslagen nadat bewoners eigenaarschap toonden. De verantwoordelijkheid verschoof langzaam van de politie en het leger naar de bewoners zelf.
2. Geloofsgemeenschappen speelden een cruciale rol in het tegengaan van verkeerde informatie over ebola.
3. Sessies met experts over ebola droegen bij aan een betere informatievoorziening. We moeten daarom zorgen dat Afrikaanse steden toegang hebben tot zulke experts.

4. Activisten uit de gemeenschappen spelen een belangrijke rol in het doorgeven van informatie naar de bewoners.
5. Quarantaine werkt alleen als het breed gedragen wordt in de gemeenschap en niet zozeer door inzet van politie en leger.

Het eerste wat volgens Baskin moet gebeuren, is het opzetten van dialoogstructuren tussen de sloppenwijken, steden en de nationale overheid. Informatie moet worden verspreid via radio, omdat bewoners van sloppenwijken geen elektriciteit hebben. Dit zou bijvoorbeeld gedaan kunnen worden met een wekelijkse talkshow op de radio over het coronavirus. Er moet ook meer ruimte worden gemaakt door nieuw land te gebruiken en hier nieuwe huizen te bouwen met toegang tot water en riolering.

3. Farouk Braimah, Executive Director-People's Dialogue on Human Settlements Ghana, Deputy Chair of Slum Dwellers International's Board

Volgens Braimah is de huidige situatie niet nieuw; sloppenwijken hebben altijd al te maken gehad met situaties die levensbedreigend zijn. Het enige wat nu anders is, is dat het zowel rijken als armen treft en zowel politici als de normale burger. De protocollen die nu gelden zoals het wassen van handen zijn al langer bekend in de sloppenwijken, het probleem is echter dat ze niet werken in de omstandigheden waarin mensen leven. Voor de sloppenwijken is data enorm belangrijk, omdat hiermee over een langere periode kan worden nagegaan waar kwetsbaarheden zitten. Vanuit zijn organisatie wordt er m.n. veel ondersteund bij het traceren van mogelijke besmette bewoners en het uitdelen van voedselpakketten.